

Nr 137.

Ankom till riksdagens kansli den 24 maj 1927 kl. 11 f. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om återbetalning till Bure aktiebolag av i visst fall erlagda stämpelmedel.

(3:e avd.)

Uti en inom riksdagens andra kammare av herr *L. Brännström* väckt motion, nr 35, vilken hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, har hemställts, att riksdagen måtte besluta, att vissa av Bure aktiebolag erlagda stämpelmedel, 16,412 kronor, må till bolaget återbetalas och beloppet avföras från inkomstiteln stämpelmedel.

I fråga om de skäl, motionären anfört till stöd för sitt förslag, får utskottet hänvisa till motionen.

Såsom i motionen erinras, hemställde motionären vid sistlidet års riksdag i en av honom då väckt motion, II: 49, att riksdagen måtte besluta, att vissa av Bure aktiebolag utbetalda stämpelmedel, tillhopa 31,274 kronor, skulle till bolaget återställas.

*Utskottets
yttrande.*

Riksdagen, som medgav, att ett belopp av 14,862 kronor restituerades till bolaget, anförde i sin i anledning av motionen till Kungl. Maj:t avlätna skrivelse i ämnet följande:

»Såsom av motionen framgår, har högsta domstolen genom utslag den 17 april 1925 icke funnit göra skäl ändring i Svea hovrätts den 10 december 1924 meddelade utslag i anledning av en utav Bure aktiebolag i hovrätten gjord ansökning om återbekommande av stämpelavgift å 16,412 kronor jämte ränta.

Vidare har Eders Kungl. Maj:t, sedan bemälda bolag i en till Eders Kungl. Maj:t ingiven skrift på anförda skäl och under åberopande av 21 § i förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften anhållit om restitution av stämpelavgift till belopp av 14,862 kronor, efter Svea hovrätts och statskontorets hörande — enär bolaget icke förmått visa, att talan om återfående av ifrågavarande stämpelavgift icke kunnat av bolaget föras i den ordning, som är föreskriven i 20 § i förenämnda förordning — funnit ansökningen ifråga icke föranleda någon Eders Kungl. Maj:ts åtgärd.

Av det utlåtande, statskontoret avgivit över sistberörda ansökning, framgår, att det synts statskontoret som om sannolikheten för att den i motionen omnämnda lagfartsansökningen gjorts redan den 3 juni 1921 vore så stor, att det kunde antagas att, därest restitution av den sedermera i Västerbottens mellersta domsaga påförda stämpelavgiften icke beviljades, statsverket komme att på bolagets bekostnad göra en obehörig vinst. Det syn-

Bihang till riksdagens protokoll 1927. 6 saml. 58 häft. (Nr 137.)

tes ej heller böra förbises, att när Svea hovrätt i sitt över ansökningen avgivna utlåtande yttrat, att hovrätten funne sig ur de synpunkter, hovrätten hade att vid utlåtandets avgivande beakta, nödsakad att avstyrka bifall till ansökningen, denna formulering kunde anses häntyda på, att hovrätten icke funne uteslutet, att vid en skälighetsprövning framställningen borde vinna avseende. I anslutning härtill ansåge sig ock statskontoret böra hos Eders Kungl. Maj:t hemställa om bemyndigande att till Bure aktiebolag från inkomsttiteln stämpelmedel utbetala ett belopp av 14,862 kronor.

Då riksdagen nu förehaft den föreliggande motionen till prövning, har riksdagen, som visserligen funnit sig icke kunna medgiva, att hela det av aktiebolaget erlagda beloppet restitueras, dock med hänsyn till de föreliggande omständigheterna ansett det med billighet mest förenligt, att det av statskontoret tillstyrkta beloppet, 14,862 kronor, återbäres.

På grund av vad sålunda anförts och under betonande av att ett beslut av sådan innebörd rimligtvis icke kan på något sätt erhålla prejudicerande betydelse, får riksdagen anmäla, att riksdagen med anledning av förevarande motion, II: 49, medgivit, att av Bure aktiebolag erlagda stämpelmedel, till ett belopp av 14,862 kronor, må till bolaget återbetalas och beloppet avföras å inkomsttiteln stämpelmedel.»

Den av motionären nu gjorda hemställan innebär sålunda ett återupptagande av ett förslag, som ingick i hans vid 1926 års riksdag väckta motion i ämnet, vilket förslag riksdagen, såsom nämnts, ansåg sig icke kunna bifalla. På grund härav och då några omständigheter av beskaffenhet att böra medföra ett frångående av den av riksdagen sålunda intagna ståndpunkten icke syntts utskottet anförda, får utskottet hemställa,

att herr Brännströms förevarande motion, II: 35, icke må vinna riksdagens bifall.

Stockholm den 24 maj 1927.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *S. H. Kvarnzélius*, *A. C. Lindblad*, *A. F. Vennersten*, *Oscar Olsson*, *J. L. Widell*, *J. Nilsson* i Malmö, *O. Bergqvist*, *A. Pers*, *J. G. Waller*, *C. I. Asplund*, *K. E. Andersson* i Eliantorp och *J. Clemetson*;

från andra kammaren: herrar *A. Anderson* i Råstock, *A. Wiklund*, *C. R. Jansson* i Falun, *L. J. Carlsson-Frosterud*, *O. Olsson* i Kullenbergstorp, *O. Nilsson* i Örebro, *S. Persson* i Fritorp, *E. Andersson* i Prästbol, *O. E. F. Järte*, *K. S. V. Ward*, *J. Jönsson* i Revinge och *C. A. Anderson* i Storegården.